

RETTENS KENDELSE (Femte Afdeling)

9. november 2004 *

I sag T-252/03,

Fédération nationale de l'industrie et des commerces en gros des viandes (FNICGV), Paris (Frankrig), ved advokats P. Abegg og E. Prigent, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøger,

støttet af:

Den Franske Republik ved R. Abraham, G. de Bergues og F. Million, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved P. Oliver og F. Lelièvre, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøgt,

* Processprog: fransk.

angående en påstand om principalt annullation af den bøde, der er pålagt sagsøgeren ved artikel 3 i Kommissionens beslutning 2003/600/EF af 2. april 2003 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 81 (sag COMP/C.38.279/F3 — Fransk oksekød) (EUT L 209, s. 12), subsidiært om nedsættelse af denne bøde,

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET
I FØRSTE INSTANS(Femte Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, P. Lindh, og dommerne R. García-Valdecasas og J.D. Cooke,

justitssekretær: H. Jung,

afsagt følgende

Kendelse

Retsregler

- ¹ I henhold til artikel 225, stk. 1, EF og artikel 230 EF prøver Retten lovligheden af beslutninger vedtaget bl.a. af Kommissionen og har i denne henseende kompetence til at udtale sig om klager indbragt af enhver fysisk eller juridisk person, som en sådan beslutning retter sig til, under påberåbelse af inkompetence, væsentlige formelle mangler, overtrædelse af EF-traktaten eller af retsregler vedrørende dens gennemførelse samt af magtfordrejning.

- 2 Det bestemmes i artikel 230, stk. 5, EF, at annullationssøgsmål skal anlægges inden to måneder, efter at den anfægtede beslutning er meddelt sagsøgeren. I henhold til artikel 102, stk. 2, i Rettens procesreglement forlænges fristen for anlæggelse af søgsmål til prøvelse af en institutions retsakter under hensyn til afstanden med ti dage.

- 3 Det følger af artikel 229 EF, at »[f]orordninger udstedt af Europa-Parlamentet og Rådet i fællesskab eller af Rådet i henhold til [EF-traktatens] bestemmelser, kan tillægge Domstolen fuld prøvelsesret vedrørende de i disse forordninger omhandlede sanktioner«.

- 4 Det bestemmes i artikel 17 i Rådets forordning nr. 17 af 6. februar 1962, første forordning om anvendelse af bestemmelserne i traktatens artikel [81] og [82] (EFT 1959-1962, s. 81): »[v]ed klager over beslutninger, hvorved Kommissionen har fastsat en bøde eller en tvangsbøde, har Domstolen i overensstemmelse med bestemmelsen i [...] artikel [229 EF] fuld prøvelsesret; den kan ophæve, nedsætte eller forhøje den pålagte bøde eller tvangsbøde«.

Sagens faktiske omstændigheder

- 5 Kommissionen fastslog i beslutning 2003/600/EF af 2. april 2003 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 81 (sag COMP/C.38.279/F3 — Fransk oksekød) (EUT L 209, s. 12, herefter »den anfægtede beslutning«), at sagsøgeren, en sammenslutning, der repræsenterer kvægslagterier i Frankrig, havde overtrådt artikel 81, stk. 1, EF ved sammen med andre organisationer i den franske oksekødssektor at indgå aftaler, der havde til formål at stoppe importen af oksekød til Frankrig og fastsætte en minimumspris for visse kategorier af kvæg (den anfægtede beslutnings artikel 1). Sagsøgeren blev pålagt en bøde på 720 000 EUR (den anfægtede beslutnings artikel 3).

Den administrative procedure og parternes påstande

- 6 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 7. juli 2003 har sagsøgeren anlagt nærværende sag.
- 7 Ved særskilt dokument indleveret samme dag til Rettens Justitskontor har sagsøgeren indgivet en begæring om foreløbige forholdsregler for at opnå dels en udsættelse af gennemførelsen af den anfægtede beslutning, dels en udsættelse af forpligtelsen til at stille en bankgaranti som betingelse for, at den pålagte bøde ikke inddrives.
- 8 Den 17. juli 2003 har Kommissionen fremsat en formalitetsindsigelse vedrørende hovedsagen og begæringen om foreløbige forholdsregler.
- 9 Sagsøgeren indgav skriftligt indlæg vedrørende afvisningspåstanden den 18. juli 2003.
- 10 Den 7. oktober 2003 har Den Franske Republik indgivet en anmodning om tilladelse til at intervenere i sagen til støtte for sagsøgerens påstande. Den Franske Republik fik tilladelse til at intervenere ved kendelse afsagt af formanden for Rettens Femte Afdeling den 20. november 2003. Den Franske Republik indgav interventionsindlæg den 23. december 2003.
- 11 Ved kendelse afsagt af Rettens præsident den 21. januar 2004 blev begæringen om foreløbige forholdsregler ikke taget til følge.

12 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Formalitetsindsigelsen afvises.
- Principalt: Den bøde, som blev pålagt ved den anfægtede beslutning, annulleres.
- Subsidiært: Bøden nedsættes væsentligt.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

13 Den Franske Republik, intervenient til støtte for sagsøgerens påstande, har nedlagt følgende påstande:

- Den anfægtede beslutning annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

14 Kommissionen har nedlagt påstand om, at sagen afvises.

Formaliteten

Parternes argumenter

- 15 Kommissionen har gjort gældende, at sagen klart skal afvises, eftersom den blev anlagt efter udløbet af søgsmålsfristen på to måneder og ti dage i henhold til artikel 230, stk. 5, EF, sammenholdt med procesreglementets artikel 102, stk. 2.

- 16 Sagsøgeren har anført, at det søgsmål, den har anlagt til prøvelse af den anfægtede beslutning, er et »søgsmål med fuld prøvelsesret« i henhold til artikel 229 EF. Sammenslutningen gjorde således med sit søgsmål hverken indsigelse mod, at der forelå en overtrædelse, eller at dette blev fastslået. Den gjorde alene indsigelse mod den pålagte bøde, som forekom uberettiget og for stor. Sagsøgeren har i denne forbindelse anført, at et »søgsmål med fuld prøvelsesret« ikke er underlagt nogen tidsfrister.

Rettens bemærkninger

- 17 I henhold til procesreglementets artikel 114 kan Retten på en parts begæring tage stilling til, om sagen bør afvises, uden at indlede behandlingen af sagens realitet, under de betingelser, der følger af bestemmelsens stk. 3 og 4. I det foreliggende tilfælde finder Retten, at sagen er tilstrækkeligt oplyst af sagsakterne, og at den kan træffe afgørelse uden at indlede den mundtlige forhandling og uden at indlede behandlingen af sagens realitet.

- 18 Sagsøgeren har i det væsentlige gjort gældende, at søgsmålet har hjemmel i artikel 229 EF. Følgelig er det ikke underlagt den præklusive frist på to måneder, som er fastsat i artikel 230, stk. 5, EF, idet denne frist alene finder anvendelse på annullationssøgsmål efter artikel 230 EF.

- 19 Denne argumentation kan ikke tages til følge.
- 20 I henhold til artikel 220 EF skal Domstolen og Retten i Første Instans inden for rammerne af deres respektive beføjelser værne om lov og ret ved fortolkningen og anvendelsen af traktaten.
- 21 Artikel 225, stk. 1, EF, som affattet ved Nice-traktaten, opregner de søgsmål, som hører under Rettens kompetence. Bestemmelsen indeholder ingen henvisning til artikel 229 EF, idet den udtrykkeligt nævner artikel 230 EF (annullationssøgsmål), 232 EF (passivitetssøgsmål), 235 EF (erstatningssøgsmål), 236 EF (personalesager) og 238 EF (søgsmål i henhold til en voldgiftsbestemmelse, som er indeholdt i en af Fællesskabet eller i en på dets vegne indgået offentligretlig eller privatretlig aftale). Artikel 229 EF er således ikke medtaget blandt de søgsmål, som hører under Rettens kompetence.
- 22 I modsætning til hvad sagsøgeren har anført, har traktaten ikke anerkendt »søgsmål med fuld prøvelsesret« som selvstændig søgsmålstype. Artikel 229 EF bestemmer blot, at forordninger udstedt i henhold til EF-traktatens bestemmelser kan tillægge Fællesskabets retsinstanser fuld prøvelsesret vedrørende de i disse forordninger omhandlede sanktioner.
- 23 Med hjemmel i artikel 229 EF har visse forordninger tillagt Fællesskabets retsinstanser fuld prøvelsesret vedrørende sanktioner. Artikel 17 i forordning nr. 17 bestemmer således særligt, at »[v]ed klager over beslutninger, hvorved Kommissionen har fastsat en bøde eller en tvangsbøde, har Domstolen i overensstemmelse med bestemmelsen i [...] artikel [229 EF] fuld prøvelsesret«.

- 24 Retten har kompetence til inden for rammerne af den fulde prøvelsesret, der er tillagt den ved EF-traktatens artikel 229 og artikel 17 i forordning nr. 17, at vurdere, om bødernes størrelse er passende (Domstolens dom af 16.11.2000, sag C-248/98 P, KNP BT mod Kommissionen, Sml. I, s. 9641, præmis 40, sag C-279/98 P, Cascades mod Kommissionen, Sml. I, s. 9693, præmis 42, og sag C-280/98 P, Weig mod Kommissionen, Sml. I, s. 9757, præmis 41). Inden for rammerne af den fulde prøvelsesret er Fællesskabets retsinstansers kompetence ikke — således som det fremgår af artikel 231 EF — begrænset til annullation af den anfægtede beslutning, men giver mulighed for at ændre den sanktion, der er pålagt i beslutningen.
- 25 Denne fulde prøvelsesret kan imidlertid alene udøves af Fællesskabets retsinstanser inden for rammerne af kontrollen med retsakter udstedt af Fællesskabets institutioner og nærmere bestemt ved annullationssøgsmål. Artikel 229 EF har således alene til virkning at udstrække rækkevidden af den kompetence, som Fællesskabets retsinstanser råder over i forbindelse med de i artikel 230 EF omhandlede søgsmål. Et søgsmål, som anlægges med det formål at foranledige Fællesskabets retsinstanser til at udøve deres fulde prøvelsesret over for en sanktionsafgørelse, dækker over eller omfatter nødvendigvis en påstand om hel eller delvis annullation af beslutningen. Anlæggelse af et sådant søgsmål skal følgelig overholde den frist, der er fastsat i artikel 230, stk. 5, EF.
- 26 Da nærværende sag er blevet anlagt efter udløbet af den frist, der er fastsat i artikel 230, stk. 5, EF, forlænget under hensyn til afstanden i henhold til procesreglementets artikel 102, stk. 2, skal sagen afvises som værende anlagt for sent. Da den anfægtede beslutning blev meddelt sagsøgeren den 10. april 2003, var fristen på to måneder og ti dage således udløbet, da stævningen blev indgivet til Rettens Justitskontor den 7. juli 2003.
- 27 Sagen bør derfor afvises.

Sagens omkostninger

- 28 Ifølge artikel 87, stk. 2, i Rettens procesreglement pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da Kommissionen ikke har nedlagt påstand om hovedsagens sagsomkostninger, bør sagsøgeren og Kommissionen bære deres egne omkostninger.
- 29 Afgørelsen om omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler blev udsat ved Rettens præsidents kendelse af 21. januar 2004. Da sagsøgeren har tabt sagen, bør sammenslutningen i overensstemmelse med Kommissionens påstand herom pålægges at bære sine egne omkostninger i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler og atbetale Kommissionens omkostninger i forbindelse med samme sag.
- 30 I henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 4, bør Den Franske Republik som intervenient bære sine egne omkostninger.

På grundlag af disse præmisser bestemmer

RETTEN (Femte Afdeling)

- 1) Sagen afvises.

- 2) Sagsøgeren og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer hver deres egne omkostninger i forbindelse med hovedsagen.

- 3) **Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler og betaler Kommissionens omkostninger i forbindelse med samme sag.**

- 4) **Den Franske Republik bærer sine egne omkostninger.**

Således bestemt i Luxembourg den 9. november 2004.

H. Jung

Justitssekretær

P. Lindh

Afdelingsformand